

בש"פ 1036/18 - מדינת ישראל נגד נאיף חמאתי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1036/18

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: נאיף חמאתי

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי חיפה מיום
4.2.2018 שניתנה על ידי כב' השופט א' פורת ב-מ"ת
34834-12-17

תאריך הישיבה: כ"ב בשבט התשע"ח (07.02.18)

בשם העוררת: עו"ד נילי פינקלשטיין
בשם המשיב: עו"ד חמודי מסרי; עו"ד אמיר ארמלי

החלטה

1. בהחלטה מיום 4.2.2018 (כבוד השופט א' פורת) הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני בבית משפחת חוראני בכר ריינה בפיקוח אחד משלושה מפקחים בכל זמן נתון שפרטיהם מצויים באותה החלטה. לבקשת המדינה עוכב ביצוע ההחלטה עד ליום 6.2.2018, ובהמשך עוכב ביצוע ההחלטה בהסכמה עד למתן החלטה בערר שהגישה המדינה, שעמדתה היא שלא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב אלא במעצר מאחורי סורג ובריח.

2. נגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329א(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, להלן: החוק). תקיפה סתם (סעיף 379 לחוק); ושתי עבירות איומים (סעיף 192 לחוק). בתמצית יאמר כי על פי כתב האישום המשיב ו-ר.ח. היו בני זוג, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום היו בהליכי פרידה (להלן: בת הזוג). לבת הזוג שני ילדים קטינים, האחד יליד 2008 (להלן: הבן הגדול) והאחר יליד 2011 (להלן: הבן הקטן). ביום 1.12.2017 הגיע המשיב לבית בת הזוג שם שהו הילדים (להלן: הבית). לאחר חילופי דברים קצרים בין המשיב ובין הבן הקטן תקף אותו המשיב, אחז בחוזקה בראשו והטיחו לרצפה. על רקע זה התקשר הבן הגדול לאביו (להלן: המתלונן), וביקש ממנו לבוא לבית כדי לקחת אותו ואת אחיו. המשיב ששמע את הבן הגדול משוחח טלפונית עם המתלונן ניגש לארון המטבח, הוציא סכין ואיים על הבן הגדול באומרו "תראה איך אני אשחט את אבא שלך ותראה את הדם שלו על הרצפה". משהגיע המתלונן סמוך לבית יצא המשיב את הבית כשהוא אוחז בסכין בידו ובנוכחות הילדים נופף בסכין לעבר המתלונן על מנת להטיל עליו אימה. בהמשך משך המשיב את המתלונן לחצר הבית, הפילו ארצה, ובעוד המתלונן שוכב דקר אותו המשיב באמצעות הסכין בחלקי גוף שונים. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו למתלונן חבלות והוא אושפז במשך 4 ימים שבמהלכם נתפרו חתכים בגופו שהמשיב גרם להם.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים. בפתח הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר לצורך הבקשה, וביקש שתיבחן על ידי שירות המבחן חלופת מעצר בבית הוריו של המשיב. באת כוח המדינה מצדה התנגדה לאפשרות של חלופת מעצר מן הטעם שלטענתה לא ניתן לאיין את המסוכנות אלא במעצר מאחורי סורג וברית. בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 18.12.2017 (כבוד השופטת ג' ציגלר) החליט לפנות לשירות המבחן על מנת שיינתן תסקיר בעניינו של המשיב. במסגרת התסקיר נתבקש שירות המבחן לבחון את האפשרות ליתן אמון במשיב וכן את החלופה שהוצעה בבית הוריו המשיב, ובהמשך לאותה החלטה הוסיף והורה בית המשפט כי שירות המבחן מתבקש לבחון גם את האפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. במסגרת תסקיר שירות המבחן מיום 10.1.2018 (להלן: התסקיר הראשון) העריך שירות המבחן כי קיים "פוטנציאל לסיכון גבוה להישנות חיכוכים ומריבות בין המתלונן ובין [המשיב]", ולבסוף קבע "לאור הערכתנו כי קיים סיכון גבוה לפריצת גבולות החוק שוב, (ו) התרשמותנו כי ההורים המוצעים כמפקחים יתקשו לתת מענה סמכותי עבור בנם... לכן אין אנו ממליצים על שחרורו למעצר בית ו/או מעצרו בבית הוריו בפיקוח אלקטרוני". בדיון שהתקיים ביום 11.1.2018 בעקבות התסקיר הראשון, ביקש בא כוח המשיב להפנות את המשיב לשירות המבחן בשנית לבחינת חלופה אחרת, וכך אמנם הורה בית המשפט (כבוד השופט א' פורת). בתסקיר מיום 28.1.2018 (להלן: התסקיר המשלים), בחן שירות המבחן את החלופה המוצעת - בביתם של אחותה של בת הזוג ובעלה, ובפיקוחם של בני משפחת בת הזוג: אחותה, אחיה וגיסה של בת הזוג. שירות המבחן מצא את החלופה והמפקחים ראויים, וכי ביכולתם לפקח על המשיב ולהפחית מרמת הסיכון הפוטנציאלי הנשקף ממנו, ולפיכך המליץ על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני בחלופה המוצעת ובפיקוח המפקחים המוצעים.

5. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 30.1.2018 בעקבות התסקיר המשלים, בחן אף בית המשפט את המפקחים המוצעים; ומשמצא אותם ראויים גם כן, ולאחר שנתקבלה חוות דעת של יחידת האיזוק בדבר היתכנות האיזוק בחלופה המוצעת, בהחלטה מיום 4.2.2018 שהיא נושא הערר הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני בחלופה המוצעת ובפיקוח בכל עת של אחד המפקחים שהוצעו ואושרו. כן הורה בית המשפט על הפקדת ערבויות, ועוד יצוין כי בית המשפט התיר חלונות התאוררות למשיב במשך שעתיים כל יום.

6. לאחר עיון בערר שהגישה המדינה על נספחיה, ולאחר שהוספתי ושמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים, סבורתני כי הדין עם המדינה וכי בשלב זה לא ניתן לאיין את מסוכנות המשיב אלא במעצר מאחורי סורג ובריח. אין חולק כי המשיב חזר לקיים קשר של זוגיות עם בת הזוג ועל פניו הרקע לסכסוך שבינו לבין המתלונן עודנו קיים; כאשר נראה שעיקרו של הסכסוך נטוע במתח שבין המשיב למתלונן, אביהם של ילדיה הקטינים של בת הזוג. דומה כי המתחים משליכים גם על בני המשפחה המורחבת של המשיב ובת הזוג – כאשר כבר מן התסקיר הראשון נודע כי הוריו של המשיב מתנגדים לקשר שמתקיים בינו לבין בת הזוג. נוסף לכך בתסקיר הראשון צוין, כפי שכבר צוטט, כי מאפייני התנהגותו של המשיב והמתיחות ביחסיו עם המתלונן מלמדים על פוטנציאל סיכון גבוה להישנות חיכוכים ומריבות בין השניים.

בהינתן האמור, וכאשר ההתפרצות האלימה והמאיימת של המשיב באירוע נושא כתב האישום כוונה הן נגד ילדיה הקטינים של בת הזוג והן כלפי המתלונן (אבי הקטינים), נחה דעתי כי בשלב זה לא ניתן ליתן מענה הולם למסוכנות המשיב אלא בתנאי מעצר בכלא. וכך במיוחד שעה שהדינמיקה בין כלל המעורבים לא נתבררה נכון להיום, כאשר לצורך חלופת המעצר התגייסו בני משפחת בת הזוג, כולם כאחד, לסייע בידי המערער.

סופו של דבר, הערר מתקבל, ומשמע שהמשיב יעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

ניתנה היום, כ"ב בשבט התשע"ח (7.2.2018).

ש ו פ ט ת